

Žadėtoji

Pagal Viljamo Šekspyro pjesę
„Romeo ir Džuljeta”

Kultūros
centras

Bilietus platina

kakava.lt

Bilietus galite įsigyti:

VEIKĖJAI IR AKTORIAI

Džuljeta: Gerda Dapkūnaitė / Ieva Kazokaitė

Senjoras Kapuletis: Rokas Žvirblis

Senjora Kapuleti: Monika Wolyniec

Auklė: Gerda Paparytė

Tebaldas: Konradas Pukinskas

Rozalina: Silvija Šilobraitė / Beatričė Balaišytė

Romeo: Kipras Šivickas

Senjoras Montekis: Rokas Bertašius

Senjora Monteki: Vakarė Mozuraitė / Monika Kviecinskaitė

Benvolijus: Titas Masys

Merkucijus: Kristupas Sterbavičius / Arnas Barišauskas

Fra Lorencas: Jokūbas Naglinskas

Paris: Marius Simonavičius

Meb: Imelda Žutautaitė

Miestiečiai: Miglė Brazytė, Viktorija Maneikytė, Medeina

Čėsnaitė, Eglė Jaraitė, Nėja Babaliauskaitė, Augustas

Jasevičius, Modestas Gurauskas, Justas Kregždys.

KŪRYBINĖ KOMANDA

Režisierė: Felicija Feiferė

Scenografija: Nadežda Gultiajeva

Choreografija: Agnė Rickevičienė

Kovos scenų koordinatorius: Vilen (Moreno) Arutiunian

Vaizdo projekcijos: Linartas Urniežis

Apšvietėjas: Santautas Kabelka

Garsistas: Juozas Sakalis

SPEKTAKLIO TRUKMĖ

2,5 val. be pertraukos

APIE SPEKTAKLĮ

Seni šeimų vaidai, kilę iš niekam nežinomo, bet, neatsakingo pirminio veiksmo, suardė nuo amžių trukusią harmoniją. Kad ir kiek stengiamasi paslėpti ar nuneigti praeities nuodėmes, jos reikalauja išrišimo. Per personažų kaltes ir likimo nulemtą tragedijos gimimą „Žadėtoji“ pasakoja Džuljetos kaip Pažado, turėjusio išsklaidyti šeimų vaidus, istoriją.

Tėvų ir vaikų santykiai, draugų įtaka, pasitikėjimas autoritetais ir jų vaidmens reikšmė, gimstančios meilės kaip proceso analizė, meilės suvokimo dilema, pasitikėjimo klausimas, staigus jauno žmogaus brandos atsiradimas ir to proceso priežastys, meilės karštyje ignoruojami likimo ženklai – tai veiksminės pjesės analizės amplitudė, kurioje realizuojama atsakomybės tema.

Dramatiškos veikėjų istorijos taip tampriai persipynusios, kad neįmanoma išvengti tragedijos. Kiekvieno kaltė tampa akivaizdi.

APIE VU DRAMOS TEATRĄ

Vilniaus universiteto dramos teatras gimė kartu su Vilniaus universitetu ir nuo to laiko tapo neatsiejama jo dalimi. 1570 m. viename iš universiteto kiemų pastatytas pirmasis studentiškas spektaklis, S. Tucci „Hercules“ tapo ne tik Vilniaus universiteto, bet ir Lietuvos teatro pradžia.

Ryšų pėdsaką VU teatro istorijoje paliko režisierius Vladas Limantas, atgaivinęs senąsias tradicijas ir paskelbdamas naująjį VU Kiemo teatro etapą. Tuo metu kurdamas VU teatre, V. Limantas subūrė nemažą entuziastingų režisierių grupę. Kartu su juo ilgą laiką produktyviai dirbo L.Ciunis, N. Kurklietytė,

A.Čepaitytė, R.Venckus, G.Kličius, G.Aukštikalnis ir kt. Daugiau nei du dešimtmečius VU kiemuose, salėse, koridoriuose kunkuliavo intensyvus, šurmulingas ir įvairiapusis teatrinis gyvenimas, kartais persikeldamas į kitas istorines vietas, pvz., Trakų pilį.

1990 m. Marija Misiūnaitė pasuko teatro vairą link subtiliai niuansuoto psichologinio teatrališkumo, siekdama sceninių elementų darnos. 1990 metais Rimantas Venckus, siekdamas pratęsti ilgametės dramaturgija grindžiamo VU teatro tradicijas, inicijavo alternatyvios kamerinės dramos trupės įsteigimą. Ši trupė net 15 metų veikė L. Stuokos-Gucevičiaus kiemelyje esančiame nedideliame rūsyje – iš čia kilo jos pavadinimas „Minimum“.

Nuo 2005 Vilniaus universiteto dramos teatras dirba teatro salėje. 2021 m. Vilniaus universiteto dramos teatras pradėjo naują etapą su režisiere, Felicija Feifere.

Vilniaus universiteto dramos teatro veikloje dalyvavo žinomi Lietuvos žmonės, tokie kaip Juozas Erlickas, Dalia Michelevičiūtė, Vanda Juknaitė, Marijus Žiedas ir kt.

